

§ 7. Pierwszy przegląd jednostek pływających, będących w eksploatacji w dniu wejścia w życie rozporządzenia, powinien być przeprowadzony w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

41

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 stycznia 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi.

Na podstawie art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 60, poz. 636) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczone wyłącznie na finansowanie zadań określonych w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1112, 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 60, poz. 636), zwanej dalej „ustawą”.

2. Prezes Krajowego Urzędu Pracy, zwany dalej „dysponentem”, przekazuje środki Funduszu Pracy samorządom województw i powiatom na realizację przez nich zadań określonych w ustawie, do wysokości kwoty wynikającej na dany rok z algorytmu, o którym mowa w art. 57a ustawy.

3. Środki Funduszu Pracy przekazywane są przez dysponenta samorządom województw i powiatom na wyodrębnione rachunki bankowe.

4. Dysponent może zawierać z samorządami powiatowymi kontrakty na realizację programów na rzecz przeciwdziałania bezrobociu, określające w szczególności:

- 1) kwotę środków Funduszu Pracy ustaloną na realizację programów,
- 2) planowaną liczbę osób, które objęte zostaną programami,
- 3) założone wskaźniki efektywności wykorzystania środków przyznanych na ich realizację,
- 4) ustalenia dotyczące standardu realizowanych programów oraz przedstawiania wyników osiągniętych efektów.

§ 2. 1. Starostowie po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady zatrudnienia mogą zlecić bankom i innym instytucjom finansującym dokonywanie:

- 1) wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 0,8% wypłaconych kwot,
- 2) rozliczeń, spłaty i egzekucji pożyczek udzielonych z Funduszu Pracy, jeżeli koszty ich obsługi nie przekroczą 0,8% spłaconych kwot.

2. W uzasadnionych przypadkach dysponent może wyrazić zgodę na zlecenie zadań, o których mowa w ust. 1, bankom i innym instytucjom finansującym, gdy koszty realizacji tych zadań nie będą wyższe od 1% wypłaconych lub spłaconych kwot.

§ 3. 1. Dysponent oraz samorządy województw i powiaty, realizując zadania, o których mowa w § 1 ust. 2, obowiązani są do:

- 1) dokumentowania wydatków z Funduszu Pracy,
- 2) udostępnienia do kontroli dokumentów dotyczących wydatków z Funduszu Pracy przedstawicielom ministra właściwego do spraw pracy, dysponenta oraz innych upoważnionych organów i instytucji,
- 3) przekazywania dysponentowi informacji o posiadanym stanie środków pieniężnych Funduszu Pracy, zapotrzebowania na te środki oraz innych danych i informacji w zakresie i terminach ustalonych przez dysponenta,
- 4) przekazywania dysponentowi rocznych analiz wykorzystania środków Funduszu Pracy, w tym efektywności ich wykorzystania, do dnia 31 stycznia następnego roku za rok poprzedni.

2. Dysponent przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy roczną analizę gospodarki środkami Funduszu Pracy, w tym efektywności ich wykorzystania, do dnia 31 marca następnego roku za rok poprzedni.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31 marca 1995 r. w sprawie szcze-

gółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi (Dz. U. Nr 41, poz. 215, z 1997 r. Nr 25, poz. 135 i Nr 134, poz. 890 oraz z 1998 r. Nr 37, poz. 210 i Nr 166, poz. 1245).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2000 r.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *L. Komorowski*

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 7 stycznia 2000 r.

w sprawie służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zadania odpowiednie do zadań służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji, z zastrzeżeniem ust. 2, wykonują:

- 1) poradnie badań profilaktycznych zakładów opieki zdrowotnej utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanego dalej „Ministrem”, jako jednostki podstawowe,
- 2) poradnie medycyny pracy zakładów opieki zdrowotnej utworzonych przez Ministra.

2. Zadania odpowiednie do zadań służby medycyny pracy w zakresie orzecznictwa lekarskiego do celów określonych odrębnymi przepisami, w stosunku do kandydatów do służby, funkcjonariuszy i żołnierzy jednostek wojskowych podporządkowanych Ministrowi, wykonują komisje lekarskie podległe Ministrowi, określone w odrębnych przepisach.

§ 2. Poradnia medycyny pracy, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2, wykonuje zadania określone w ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668), zwanej dalej „ustawą”, dla wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy.

§ 3. 1. Lekarze, z zastrzeżeniem ust. 2, i pielęgniarki, wykonujący zadania służby medycyny pracy, muszą spełniać dodatkowe wymagania kwalifikacyjne określone:

- 1) dla lekarzy w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych dla celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 332, z 1997 r. Nr 60, poz. 375 i z 1998 r. Nr 159, poz. 1057),
- 2) dla pielęgniarek w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 15 września 1997 r.

w sprawie zadań służby medycyny pracy, których wykonywanie przez pielęgniarki wymaga posiadania dodatkowych kwalifikacji, rodzaju i trybu użytkowania tych kwalifikacji oraz rodzajów dokumentów potwierdzających ich posiadanie (Dz. U. Nr 124, poz. 796).

2. Lekarz pełniący funkcję kierownika poradni medycyny pracy musi posiadać specjalizację co najmniej w jednej z następujących dziedzin: medycyna pracy, medycyna przemysłowa, medycyna transportu.

§ 4. Kontrola poradni badań profilaktycznych dokonywana jest przez poradnie medycyny pracy na zasadach i w trybie określonych w ustawie dla kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkie ośrodki medycyny pracy.

§ 5. 1. Kontrola służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji obejmuje funkcjonowanie tej służby, a także zakres i jakość udzielanych świadczeń.

2. W związku z kontrolą, o której mowa w ust. 1, osobie wykonującej czynności kontrolne przysługuje prawo:

- 1) przeprowadzania czynności kontrolnych, a w szczególności:
 - a) wizytacji pomieszczeń, w których udzielane są świadczenia,
 - b) sprawdzania przestrzegania spełniania wymagań dotyczących dopuszczenia do stosowania i sposobu użytkowania, przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, aparatury i sprzętu medycznego oraz ambulansów sanitarnych,
 - c) żądania informacji i dokumentacji, w tym również dokumentacji medycznej, z zastrzeżeniem przepisu art. 18 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 28),